

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXVIII. De sancta & universali synodo quinta, & quam ob causam
congregata sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Διτύχιος παρὸν τῷ θείαν ἐς ἀκρον ἔξησ-
 κημιρὸν γραφῶν, ἐσέπιν ζῶντι μινῶ, ἐδὲ
 τῷ διαφανῶν ὧν. ταῖς γὰρ ἀποκρίσεσι τῶν ἀ-
 μασιῶν Ἰπποκρίτου διηκουέτο, διαρρήδην εἴ-
 πεν, οὐκ ἐν Φρονηματι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν
 καὶ ἀφρονηματι τῶν ἀλιθῶν ἐκείνων, μὴ
 δὲ βελήσεται τοῦ δειδοῦ ἐπὶ καὶ ἰωσίας ὁ βα-
 σιλιδῆς, ἐ τῶν ζῶντων ἱερέων τῷ δαιμόνων
 πάλαι μόνον καὶ ἐσφαξεν, ἀλλὰ καὶ τῷ
 πρὸ πολλῶν τετηνηκῶν τὰς θήκας ἀνῶρυξεν.
 τὸ πρὸς ἐπὶ ἀπασι ἐδόξε λελέχθαι ὅτι
 καὶ ἰεσνιανὸς ἐργακῶς, ἐς τὸν τῆς βασιλιδῆ-
 σης αὐτὸν ἀνετίθεσε θρόνον, ᾧ δὲ ἀπὸ κα-
 νῶν τελεθῆσαι ἔδει. Βιγίλιος μὴ ἐν ἐργα-
 φῶς σιωτῆρι μὴ σιωτῆρι ἐν ἐχ' εἰλετο πυ-
 λῶν ἢ ἰεσνιανῆ τῆς ἀλιθῶν ἐπιστολῆς,
 πρὸς αὐτὸν θεοδώρη, καὶ ὧν θεοδώρη κα-
 τὰ κυρίλλου καὶ τῶν δώδεκα ἀπὸ κεφαλαί-
 ων εἰρηκῆ, καὶ τῆς λεγομένης Ἐπιστολῆς ἰβῆ,
 τῆς πρὸς μάρτυ τὸν πέτρον, ἀναγνωθῆσαι
 πολλῶν ῥήσεων θεοδώρη καὶ θεοδώριτε, δὲ
 θῆναι ἢ ὡς καὶ πάλαι θεοδώρη κατεκέ-
 κριτο, καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν ἀπληκίφθ δέλτων,
 καὶ ὡς μὲν θάνατον δέοι τῶν αἰρετικῶν κα-
 κημεῶν θεοδώρον μὴ ἀπάσαις τὸ δὴ λε-
 γόμενον ἀναθεματίζουσι, καὶ τὰ εἰρημῶνα
 θεοδώριτω καὶ τῶν δύο καὶ δεκά κεφαλαί-
 ων κυρίλλου, καὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐ-
 πιστολῆς ἰβῆ, τὴν πρὸς μάρτυ τὸν πέτρον,
 φησάντες ταῦτα τὰ ῥήματα. Ἐ μεγάλα
 θεῶ καὶ ζῶντι ἢ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τὴν ἐν
 τοῖς διαγγελίοις ᾠδαβολῶν, καὶ μετ' ἕτερα.
 κατακρινόμεν ἢ ἀναθεματίζουσι πρὸς τοῖς
 ἄλλοις ἀπασιν αἰρετικοῖς τοῖς κατακρινέσιν
 καὶ ἀναθεματίζέσιν ᾠδα τῶν εἰρημῶν ἀ-
 γίων τεσσαρῶν σιωδῶν, καὶ διὰ τῆς ἀγίας
 καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἢ θεο-
 δώρον τὸν λεγόμενον ἐπίσκοπον μοψουστίας,
 καὶ τὰ ἀσεβῆ ἀπὸ συγγραμματα,
 καὶ τὰ ἀσεβῶς συγγραφέντα ᾠδα θεοδώρι-
 τε κατὰ τὴν ὁρθῆς πίστεως, καὶ τῶν δώδεκα
 κεφαλαίων τῶν ἐν ἀγίοις κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν
 ἐφέσῳ ἀγίας πρώτης σιωδῆς, καὶ ὅσα ὑπὲρ
 συνηγορίας θεοδώρη ἢ νεσορίε ἀπὸ γέ-
 γραπται καὶ πρὸς τέτοις ἀναθεματι-
 ζόμεν, καὶ τὴν ἀσεβῆ Ἐπιστολὴν τὴν λε-
 γομένην παρὰ ἰβῆ γεγραφέται

A Euty chius qui illic aderat, in factis scri-
 pturis apperime exercitatus, superstitio
 adhuc Mena, nondum valde illustris,
 erat enim etiam tum Apocrifarius E-
 piscopi Amasenorum : Cū eos qui
 congregati erant, tanquam solertior,
 per contemptum adspexisset, aperte
 dixit, quæstionem illam deliberatione
 non egere. Quandoquidem Jofias
 Rex Sacerdotes dæmonum non modò
 vivos interfecisset: sed & eorum qui
 diu antea mortui fuerant, sepulchra ef-
 fodisset. Atque hoc ab Eutychio aptif-
 sime dictum esse, cuncti qui aderant
 censuerunt. Quod cū Justinianus
 intellexisset, Euty chium paulo post ad
 Pontificalem urbis regie sedem pro-
 movit, Mena ex vivis sublato. Potro
 Vigilus per litteras quidem consensit;
 Concilio tamen interesse noluit. Con-
 gregatà igitur synodo, cū Justinianus
 Epitcopos interrogasset quid sentirent
 de Theodoro, & de his quæ Theodori-
 tus contra Cyrillū & contra duodecim
 ejus Capitula scripserat: Quid item de
 Epistola quæ dicitur Iba ad Marim Per-
 sam: postquam multa loca ex libris
 Theodori ac Theodoriti recitata essent
 ostentumque præterea esset, Theodo-
 rum jampridem condemnatum fuisse,
 nomenque ejus ex factis diptychis ex-
 punctum, & hæreticos etiam post mor-
 tem condemnandos esse: omnes uno
 consensu Theodorum quidem iptum
 anathematizarunt; Theodoriti vero
 Scripta adversus duodecim Cyrilli Ca-
 pitula & adversus rectam fidem; Iba
 quoque Epistolam ad Marim Persam
 sub anathemate damnarunt, his ver-
 bis usi. Cū magnus Deus & Serva-
 tor noster Jesus Christus juxta parabola
 Evangelii & cætera. Et paulo post.
 Condemnamus verò & anathematizamus
 præter reliquos hæreticos, qui
 condemnati & anathematizati sunt à
 supra memoratis quatuor sacrosanctis
 synodis, & à sancta Catholica & Apo-
 stolica Ecclesia, Theodorum quoque
 eum qui dicitur Episcopus Mopluestix,
 & impia ejusdem scripta: Ea item quæ
 à Theodorito impie conscripta sunt
 contra rectam fidem & contra duode-
 cim Capitula sancti Cyrilli & contra sa-
 crofanctam primam synodum Ephesi-
 nam: Cuncta denique quæ ab eodem
 Theodorito pro defensione Theodo-
 ri ac Nestorii scripta sunt. Anathema-
 tizamus præterea impiam illam Epi-
 stolam, quæ ab Iba scripta esse dicitur

ad Marim Persam. Et aliquanto post exposuerunt quatuordecim capita de re-
cta ac sincera fide. Et hæc quidem pro-
cesserunt in hunc modum. Cum autem
libelli ab Eulogio, Conone, Cyriaco &
Pancratio Monachis, dati essent con-
tra dogmata Origenis Adamantii, &
contra eos qui impietatem atque erro-
res illius sequebantur, de his Justinianus
synodum quæ congregata erat consu-
luit, subiecto Epistolæ suæ exemplari
ejusdem libelli, & us quæ ad Vigilium
his de rebus scripserat. Ex quibus omni-
bus deprehendere licet, id studium fu-
isse Origeni, ut Apostolicorum dogma-
tum simplicitatem, Gentilium & Ma-
nichæorum lolio repletet. Mistâ est
igitur relatio à prædicta synodo ad Ju-
stinianum, post acclamationes quas
contra Origenem & ejusdem cum illo
erroris Sectatores congesserant: cujus
pars sic habet. Cum animum possideas
cælestis nobilitatis participem, Chri-
stianissime Imperator. Et Paulo post.
Fugimus itaque, fugimus istam doctri-
nam. Neque enim novimus alienorum
vocem. Et illum tanquam furem ac la-
tronem, Anathematis laqueis firmè
constrictum, procul à sacris septis eje-
cimus. Et post aliquanta. Eorum verò
quæ à nobis gesta sunt vim ac virtutem,
ex eorundem lectione cognoscetis. His
adjunxerunt etiam capita, quæ-
cunque Origenis sectatores profiteri à
Magistris suis didicerunt: ex quibus
tum consensus eorum, tum dissensio,
ac multiplex & multifidus error depre-
henditur. In his quintum caput erat,
continens blasphemias quas privati
quidam ex Nova Laura protulerant,
quod sic habet. Theodorus Ascidas
Cappadox dixit. Quando nunc Apo-
stoli & Martyres miracula efficiunt &
in tanto honore sunt, nisi in resurre-
ctione æquales fuerint Christo, qualis
tandem eorum resurrectio futura est?
Retulerunt etiam iidem Patres multas
alias Didymi, Evagrii ac Theodori
blasphemias, quas studiose admodum
ex eorum libris excerpterant. Cæterum
post hanc synodum aliquanto
temporis spatio elapso, Euty chius qui-
dem ex Pontificali sede urbis regiæ ex-
pulsus est: Joannes verò in ejus locum
subrogatus. Ortus hic erat ex Sirimi,
qui vicus est Cynegicæ regionis in ter-
ritorio Antiocheni.

Ἀπὸ τῶν μάρτυρων τὸν πῶρον καὶ μὲν ἕνα, ὅστις ἐστὶν
τέσσαρα καὶ δέκα κεφάλαια περὶ τῶν ὁρθῶν καὶ ἁ-
μωμιῶν πῶρον. καὶ ταῦτα μὴ ἔως πρὸς τὸν
ρήκει. ἐκ λιβέλλων ἡ ἐπιδομομένων πρὸς δι-
γίαι, κόνωνος, κυριακῆς, καὶ πατρικῆς μοναχῶν
καὶ τῶν ὀρειγῶν καὶ ἡ ἀδαμαντιῆς δόματα
καὶ τῶν ἐπομῶν τῆ τέτις δυοσεβεία καὶ πῶρον
πυρθάνει ἰερωιανὸς τῶ ἀλιθεύσης συνῶν
περὶ τέτων, συζύξας ὅτι λιβέλλας τὸ ἴσον
τὰρ ὅτι πρὸς βιγίλιον περὶ τέτων ἐπεσῶν
μῦθα. ἔξω ἀπὸ τῶν ἐσῶν ἐλεῖν, ὅπως ἐσῶν ἐ-
δὴ τῶ ὀρειγῶν ἐλλυτικῶν καὶ μοναχικῶν ἰ-
ζανίων ἐμπλήσματος δόσολογῶν δόματα
τὸ λίον. ἀναφορὰ τῶν γεγόνων πρὸς ἰε-
ριανὸν περὶ τῶ συνόδου καὶ τῶν ἰερομύσων
αὐτῆς ἐκδοσῆς καὶ ὀριγῶν καὶ τῶν τῶ ἀπὸ
κένω πεπλανημῶν ὧν ἕνα τέτοις ἔκειτο
ρήμασι. τῶ ἀναθεν ἐν γρηκῆς μετέχσαν κα-
τημένον τὴν ψυχὴν χριστιανικώτατε βασι-
λεῦ καὶ μετ' ἕτερα. εὐνογομῶ τῶν ἐφ' ὅν
ταύτην. ἔξω ἐγνωσῶν τῶν ἀλλοτρῶν τῶ
φωνῶν, καὶ ὡς κλέπτης, καὶ ὡς ληστὴν τὸν τοῦτο
τοῖς ἔξω ἀναθέμα. βεργῶν ἀσφαλῶς, πε-
ρισφίγγων, τῶν ἱερῶν ἔξω περὶ ἐδῶν ἀπὸ
καλόμεθα καὶ μετ' ὀλίγα. τῶ ἡ παρ' ἡμῶν
περὶ μῶν διὰ τῶ ἐπ' αὐτοῖς ἀναγνώσεως ἐ-
δετὴν δύνανται. τέτοις συνῶν ἐδῶν καὶ
κεφάλαια τὰ ὅσα πρὸς ἐδῶν οἱ τὰ ὀριγῶν
δόξα ἰσοῖες ἐδιδάχθησαν, δηλῶν τῶ
συμφωνίας ἀπὸν, ἀτὰρ ὅτι τῶ διαφωσῶν
τὴν πολυχερῶν τῶ πλάνω. ἐν τέτοις ἐ-
πέμπτον κεφάλαιον τῶ βλασφημῶν ἐ-
δὸ ἰδικῶν περὶ ὁπῶν τῶ καλεμῶν ἐδῶν
ρας, ἔχον ὅτι. θεόδωρον ὁ ἄσκηδ' ὅτι καπ-
δόκης, εἶπεν. εἰ νὸν οἱ δόσολογοὶ καὶ οἱ μαρτυ-
ρα ματ' ἐγῶν, καὶ ἐν τῶ ὁσῶν τῶ πῶν
τῶ χριστῶ, ποῖα δόσολογῶν αἰσῶν ἐ-
νὸν ἐχθησαν αὐτοῖς καὶ διδύμε, καὶ εὐαγγελῶν,
θεόδωρος ἕτεροι πολλοὶ βλασφημῶν αἰσῶν
σῶν δ' αἰσῶν τὰ περὶ τέτων ἐπὶ ἐξαμῶν. καὶ
τοῖν ταύτων τὴν συνῶν ἔχον πρὸς ἐ-
μῶν διασῶν, ἐλύχον μὴ ἐπὶ ἐδῶν,
ιωάννης ἡ τῶ ἰρῶν τῶ κωνσταντινουπόλεως ἐ-
κλήσιας ἀντιστάγει, ὅτι τῶ σπῆμι. καὶ
μὴ ἡ αὐτῶ ἐν τῶ κυνηγῶν κειμένη τῶ ἀποχῶν
χῶρος.